

KAIP MES ORGANIZUOJAME KŪLIMĄ

Gausų žiemkenčių derlių šiemet užaugino mūsų ar-

B. VAJEGA
Mičiurino vardo kolūkio pirmininkas

kelio ma-
žiai žmonių
kurių pas-
ma yra trū-
kumas.

telės žemdirbiai. Gra-
žiai atrodo taip pat ir
vasarojus. Tačiau galu-
tinis rezultatas paaiškės
tada, kada grūdai bus
aruoduose.

Kad iki minimumo
sumažinti derliaus nuos-
tolius šiemet mes nuta-
rėme kartu su rugiapiū-
te pradėti ir žiemkenčių
kūlimą. Praktika parodė,
kad būdami kloji-
muose ilgesniam laikui
grūdai padrėksta, dalį
išnešioja pelės.

Viename iš valdybos
posėdžių antros lauki-
ninkystės brigados brig-
adininkas Stasys Grob-
lys pasiūlė organizuoti
nuolatinę kūlėjų brigadą.
Šis pasiūlymas buvo pri-
imtas ir tokia brigada
buvo sudaryta. Šios
brigados žmonės atsakė
už savo darbą, vado-
vauti jiems ėmėsi pats
brigadininkas. Brigadai
buvo priskirta kuliamaoji
„Termen“ atvykusi iš
Panemunėlio MTS.

Oras rugiapiūtės me-
tu buvo labai gražus.
Kūlimą organizavome
tiesiog lauke. Taip or-
ganizuojant darbą rei-

Trečioje brigadoje dėl
žmonių stokos tokios
brigados neorganizavo-
me. Trūkstamas žmonių
skaičius būdavo papil-
domas iš kitų brigadų.
Šiuo metu kolūkyje
jau iškulta nuo 80 ha
grūdinių kultūrų ploto,
kas sudaro vieną ket-
virtadalį grūdinių kul-
tūrų.

Kūlimas vykty dar
sparčiau jeigu be su-
trikimų dirbtų mašinsto
Junoko prižiūrima ku-
liamaoji „MK-1000“.
Jeigu jo draugas Gim-
butis su kullamąja pri-
kulia per dieną po 8—9
tonas grūdų tai antroji
kuliamaoji vos 5 tonas. Čia
ir atsiliopė nekokybiš-
kas remonto atlikimas.

Netrukus, žiemkenčių
sėja. Iki jos pradžios
planuojame iškulti vis-
sas žemines kultūras.
Po to, be jokios per-
traukos, tokiu pat būdu
kulsime vasarojų. Tiki-
mės, kad iki rudens
šalčių visi grūdai bus
švarūs, sausi ir supilti
į aruodus. O tada ap-
skaičiuosime ir kol-
ūkinio darbo rezultatus.

Visi darbai vykdomi kartu

Lyg skruzdėlės juda
žmonės „Gegūžės Pir-
mosios“ kolūkio lauki-
nuose. Kolūkyje jau
nuimta virš 88 procen-
tų grūdinių kultūrų.
Kartu vykdomas ir kū-
limas. Jau iškulta virš
14 proc. grūdinių kul-

tūrų ir 10 proc. daugia-
mečių žolių. Sparčiai
vykdomas ir linų rovi-
mas kurių nurauta virš
91 ha. Lyg specialiai
vykdomas pūdytų pa-
ruošimas žiemkenčių
sėjai.

A. Bručienė

Rugiapiūtės dienomis

gerai dirbo „Šetekšnos“ kol-
ūkio ketvirtoji laukininkys-
tės brigada. Kertamųjų ma-
šinų vairuotojai Petras ir
Povilas Maciūnai kasdien
nukirsdavo po 4—4,5 hekta-

ro žiemkenčių, o pėdų risė-
jos Emilija Baniėnė, Ona
Rudokienė ir kitos jų ben-
dradarbės, surišdavo po 900
— 1.000 pėdų.

E. Stanytė

pirmoji „Žalgirio“ kol-
ūkyje baigė rugiapiūtę bri-
gadininko Jurgio Galnio
vadovaujama pirmoji lauki-

ninkystės brigada. Šiuo me-
tu piauunami kviečiai ir ki-
tos kultūros.

K. Balaišis

TAI BUVO PRIEŠ 40 METŲ

Menševikų ir eserų
išdavystė liepos dienom-
is atrišo buržuazinės
kontrrevoliucijos rankas.
Buržuazija vedė antina-
cionalinę Rusijos pavertimo
Anglijos, Amerikos,
Prancūzijos kolonija poli-
tiką. Antantės imperia-
listai ir rusų kontrrevolu-

cija atvirai šaukė įvesti
Rusijoje karinę diktatu-
rą.

Rugpiūčio 12 (25)
Laikinoji vyriausybė
sušaukė taip vadinamą-
ją Valstybinį pasitarimą
Maskvoje, į kurį suva-
žiavo carinės Valstybi-
nės dūmos deputatai,

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖSI!

De Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Rokiškis, 1957 m. rugpiūčio mėn. 18 d., sekmadienis

Nr. 65 (1601) ♦ Eina nuo 1944 metų ♦ Kaina 15 kap.

Mūsų rajono savaitė

PIRMAUJANTIS CECHAS

Metai iš metų Juodupės
vilnionių audinių fabriko
„Nemunas“ verpimo ce-
chas viršija gamybines
užduotis, sutaupo vis
daugiau brangių žaliavų.
Todėl ir nenuostabu, kad
suvedus šių metų I pus-
mečio socialistinio lenk-
tynavimo rezultatus,
verpimo cechą pripažin-
tas lenktynių nugalėtoju.
Per visą pusmetį čia
tinkamai buvo prižiūri-
mi ir išnaudojami įren-
gimai, sustiprėjo darbo
drausmė. Cechas įvykdė
pusmečio gamybos pla-
ną 115 proc., sutaupė
3293 kg žaliavų, viršijo
rūšingumo išlaikymo
planą. Iškilmingame fab-
riko kolektyvo susirin-
kime cechui buvo įteikta

pereinamoji raudonoji
vėliava.

Puikių darbo rezultatų
pasiekė visa eilė brig-
adų. Žymiai viršijo ga-
mybinius planus drg.
Kastėno vadovaujama
audėjų brigada, drg. Vla-
sovo vadovaujama ver-
pėjų brigada ir kitos. Jos
apdovanotos Lengvosios
pramonės valdybos ir
profesinių sąjungų res-
publikinio komiteto Gar-
bės raštais, piniginėmis
premijomis.

128 fabriko darbinin-
kams suteiktas „geriausio
pagal profesiją“ var-
das. Jiems išmokėta dau-
giau kaip 18 tūkstančių
rublių piniginių premijų.
P. Jurgaitis

Dūzgia kuliamaoji

Ankstvyvas rytas. Lau-
kuose pasigirsta kulla-
mosios dūzgesys, riedan-
čių ratų gurgždėjimas,
kalbų nuotrupos...
Taip prasideda darbo
diena Rokiškio tarybi-
nio ūkio Šilakių sky-
riuje.

Vienas po kito rieda
vežimai, pakrauti žiem-
kenčių derliumi, prie
kullamosios. Darbinin-
kai P. Baltūnas ir S.
Jakuntavičius, reikar-
čiais rankovėmis nu-
braukdami veidais srū-

vantį prakaitą, leidžia
sunkius pėdus į ne-
pasotintą mašinos
„gerklę“. Netoli dūz-
giantios kullamosios au-
galo dirbtinai šlapija
gial, rikiuojami į eilę
maišai su naujojo der-
liaus grūdais. Ir taip
nuo ryto ligi vėlaus va-
karo kuliamaoji, trum-
pam nutildama plėtų
laiku, dūzgia ir dūzgia,
išleidama kasdien po
7—8 tonas rugių.

J. Čepukas

Avansu po 2 kilogramus

naujų žieminių derliaus grūdų už kiekvieną pirmojo
pusmečio darbadienį gavo Marytės Melnikaitės vardo
kolūkio nariai.

— Šiemet duonutės bus pilni aruodai, — sako kol-
ūketis A. Gasiūnas, kraudamas į vežimą pilnutėlius
maišus grūdų Tiesa, jis gavo 1.350 kilogramų.

P. Ražanskas, A. Mikšėnas parsivežė po 1.300 kg.
o kiti — truputį mažiau. Koks darbas, toks ir avansas.
J. SEDYS
kolūkio sąskaitininkas

Kontrrevoliucinio generolo Kornilovo maišto sutriuškimas

pramonės — prekybos,
tikinčiųjų atstovai,
eserai ir menševikai.

Bolševikų partija iš-
vystė plačią kampaniją
prieš Valstybinį pasita-
rimą. Bolševikų šaukia-
m susireikavo 400
tūkstančių Maskvos dar-
bininkų. Streikų banga
išsiplėtė po visą šalį.

Kandidatu į diktato-
rius imperialistinė bur-
žuazija iškėlė generolą
Kornilovą — aršų revoli-
ucijos priešą, paskirtą
liepos pabaigoje vyriausiuoju rusų armijos va-
du.

Kontrrevoliucijos pla-

nas buvo toks: užimti
revoliucinį Petrogradą,
sutriuškinti bolševikų
partiją, išvaikyti Tarybas
ir revoliucinius darbinin-
kų ir kareivių komite-
tus, įvesti karinę dikta-
turą.

Išgydavimas buvo nu-
matytas rugpiūčio 27
(rugsėjo 9). Rugpiūčio
25 (rugsėjo 7) Kornilo-
vui įsakius Krymovo
raitelių korpusus ir taip
vadinama „laukinė di-
vizija“ pajudėjo į Petro-
gradą. Jiems sustiprinti
buvo pasiūstos iš fronto
kai kurios kitos dalys, o
taip pat anglių šarvuočių

DIDŽIOJO SPALIO 40-ASIS METINIS
SUTINKANT

Savo darbu jie stiprina Tėvynę

Į mūsų liaudies gy-
venimą įėjo graži tradi-
cija — didžiąją savo
šventę — Spalio socia-
listinės revoliucijos me-
tines sutikti ne tik šven-
tiškai pasipuošus, bet ir
naujomis darbo dova-
nomis, prieš laiką įvyk-
džius gamybos planus,
pagaminus mūsų liau-
dies ūkiui kuo daugiau
mašinų ir įrengimų. Šia
mintimi šandien gyve-
na rajono pramonės
kombinato žemės ūkio
mašinų cecho kolektyvas,
savo pasiryžimą
garbingai įvykdyti visa-
liaudinės šventės garbei
prisiimtus įsipareigoji-
mus kolektyvas įrodo
šaukniu darbu. Beveik
visi darbininkai įvykdo
ir viršija dienos išdirbio
normas, taupo medžia-
gas, gerina gaminių ko-
kybę. Kolektyvo pirmū-
nų tarpe yra gausus
darbininkų būrys nuo-
lat įvykdančių po pus-
antros — dvi išdirbio
normas. Tai surinkėjos
Valė Pupelienė, Emilė
Čiūtė, sriegių valcuo-
tojas Matas Kurkietis,
kalvis Bronius Zakarka,
šaltkalvis Jevstignejus
Zaičėnkovas ir daugelis
kitų.

— Puikus darbininkai
išaugo iš jaunimo tarpo,
— pasakoja partinės or-
ganizacijos sekretorius
Trostašėnkovas. — Prieš
keletą metų į žemės
ūkio mašinų cecho tik-
lą atėjo Grigorijus Ani-
kanovas. Jis stoji dirb-
ti šaltkalviu. Atlikęs
tarnybą Tarybinėje Ar-
mijoje, Grigorijus vėl
grįžo prie savo pamėgto
darbo. Šiemet jis įgijo
naują tekintojo specia-
lybę ir užsirekomenda-
vo kaip puikus gamy-

bininkas. Per pamainą
jis nutekina 300 akėč-
kuolių daugiau, negu
nustatyta pagal užduotį.
O tai reiškia — papil-
domai pagamina deta-
lių 5 akėčių komplek-
tams.

Kaip geras ir draus-
mingas darbininkas G.
Anikanovas užsitarnavo
pagarbą ir pasitikėjimą
pramkombinato jaunųjų
darbininkų tarpe. Jis yra
išrinktas pirminės kom-
jaunimo organizacijos
sekretoriumi, o taip pat
ruošiasi stoti į TSKP
kandidatus.

Gera dirba metalo
karpytojas Antanas Pel-
džius. Per pamainą jis
paruošia dvigubai dau-
giau geležies, negu nu-
statyta ir tuo būdu at-
palaiduodamas dar vie-
no žmogaus darbo jėgą.

— Savo įsipareigo-
jimuose Didžiojo Spalio
garbei cecho kolektyvas
numatė išleisti už 10 tūk-
stančių rublių produk-
cijos, pagamintos iš su-
taupytos žaliavos. Šis
uždavinys įvykdytas jau
dabar. Tai rodo, kad per
likusius 3,5 mėnesio ce-
chas sugebės išleisti ga-
minių iš sutaupyto me-
džiagų dar maždaug už
8 tūkstančius rublių, —
pasakoja cecho vedė-
jas Pumputis.

Neveltui cecho kolek-
tyvas davė žodį pakelti
išdirbo normą vidutinė-
kaip 125 proc. per dieną,
iki gruodžio 25 dienos,
žymiai pagerinus išlei-
džiamų gaminių kokybę.
Ir tikrai, kiekvieno mė-
nesio planai žymiai vir-
šijami. Tai pasiekta viso
kolektyvo nuosirdaus
darbo, pasiryžimo tesė-
ti savo žodį dėka.

S. Augulis

būrys.

Sužinoje apie maištą
sujudo visas revoliuci-
i Petrogradas. Bolševi-
kų partijos CK vadovau-
jant buvo mobilizuotos
visos karinės Petrogra-
do jėgos. Į sostinę iš
Kronštato ir Vyborgo
buvo išaukti jūrininkai,

viams, jog juos apgau-
lingu keltu veda į Pet-
rogradą.

Bolševikų CK mobi-
lizavo mases Kornilo-
lovo sutriuškimui. Mil-
žiniško bolševikų parti-
jos darbo rezultate Kry-
movo raitelių korpuso
kazokai ir kalnėnai —
kareiviai atsisakė vykdyti
Kornilovo įsakymus.
Generolas Krymova-
vas nusišovė.

Bolševikams vadovau-
jant Kornilovo maištas
buvo sutriuškintas. Tai
turėjo didelę revoliuci-
jos vystymosi reikšmę.
Liaudžiai liko aišku, ko
nori kapitalistai, kieno
interesus gina menševi-
kai ir eserai.

Kornilovo maišto sn-
triuškimas parodė, kad
bolševikų partija išaugo
į sprendžiamą revoliuci-
cijos jėgą.

Nuotraukoje: „lau-
kinės divizijos“ kareivių
broliaivimas su Petrogra-
do revoliucinės įgulos
delegatais. 1917 metų rug-
piūtis.

PARTIJOS GYVENIMAS

Dirbančiųjų gerovės kēlimui

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba neseniai priėmė nutarimą vystyti gyvenamųjų namų statybą. Nutarime išskeliamas uždavinys — trumpiausiu laiku žymiai padidinti butų fondą, kad per artimiausius 10—12 metų šalyje būtų padarytas galas butų trūkumui.

Ryšium su tuo dideli uždaviniai iškyta prieš rajono statybininkus — remonto kontoros darbininkų ir tarnautojų kolektyvą. Pirminė partinė organizacija visą savo darbą nukreipė ta linkme, kad organizuoti visą kolektyvą sėkmingam partijos ir vyriausybės išskeltų uždavinių įgyvendinimui.

Kai kuriuos laimėjimus šiais metais atsiekė statybos — remonto kontoros darbininkai. Per daug trumpesnį laiką, palyginus su perėtais metais, įvykdytas gyvenamųjų namų kapitalinio remonto planas. Žymiai pagerėjo atliekamų darbų kokybė.

Partinė organizacija vienu iš pagrindinių uždavinių laiko politinį

ir kultūrinį dirbančiųjų auklėjimą. Partinės organizacijos iniciatyva, kiekvieną mėnesį organizuojamas paskaitų skaitymas įvairiomis vadaus bei užsienio gyvenimo temomis. Be to, organizuojamas kolektyvinis laikraščių skaitymas, kino filmų lankymas.

Kultūrinio darbo pravedimo stabdžiu yra tinkamų patalpų stoka. Todėl šiais metais pradėta klubo statyba. Kartu su tuo jau įsigyta nemaža kultūrinio bei sportinio inventoriaus. Praeis nedaug laiko ir statybininkai savo laisvalaikį galės praleisti jaukiame klube. Aparto, pavasarį buvo organizuotas visuomeninio sodo sodinimas. Anksčiau buvusiam medelyne dabar pasodinta virš 140 jaunų skiepytų obelaičių. Sodo priežiūra atlieka patys darbininkai.

Žinoma pirminės partinės organizacijos darbe yra nemaža trūkumų. Visų pirma silpnas eilinių augimas. Šiuo metu pirminėje partinėje or-

ganizacijoje yra tik šeši komunistai. Neskaitytina taip pat ir komjaunimo organizacija.

Artimiausias mūsų uždavinys — pašalinti šiuos trūkumus ir pasiekti, kad būtų garbingai

įvykdytas visaliaudinis uždavinys likviduojant butų stoką.

M. TRAFIMOVAS

Rokiškio Statybos — remonto kontoros pirminės partinės organizacijos sekretorius

Daugiau durpių

Kolūkio nariai jau atsisakė tos nuomonės, kad durpėmis tręšti mūsų šykščią, prie smilties, kaip sako žemdirbiai, žemę — nenaudinga.

Praėjusiais metais buvo galutinai sugriautas šis klaidingas įsitikinimas. Štai III laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Alekso Burdinavičiaus, tuose bulvių plotuose, kurie buvo patręšti duodant 1 hektarą po 20 tonų mėšlo, po 100 kilogramų kaliadruskės, iš 1 hektaro gauta po 80—90 centnerių, o kuriuose buvo duota po 30—40 tonų durpių pūdinių — net po 106 centnerius bulvių. Vietinėmis trąšomis buvo patręšta 40 hektarų.

Šiais metais numatėme išplėsti komposto gamybą. Prie gyvulininkystės fermų buvo padarytos duobės į kurias kraunamas mėšlas, sluoksniuojant jį su drėgnesnėmis durpėmis, me kraikui. Durpių toli gabenti nereikia, nes jų užtektinai mūsų kolūkio ribose.

Suvežant durpes mums

nemažai padėjo Rokiškio MTS mechanizatoriai. Kad pakelti kolūkiečių gamybinį aktyvumą, sukaupti vietinės trąšas, kolūkio valdyba taikė materialinio paskatinimo priemones — už vieną toną — 3 rubliai ir darbadieniai eiline tvarka.

Netrukus — žiemkenčių sėja. Šiais metais iš paruoštų 150 hektarų pūdymo, 25 hektarus patręšėme grynomis durpėmis, nes kaip parodė praėjusių metų praktika, kad žiemkenčiai, patręšti durpėmis davė po 12 centnerių grūdų iš hektaro.

Mūsų paruoštų durpių duodant jų po 30—40 tonų į hektarą, užtektų patręšti 100 ha pasėlių, kai tuo tarpu reikia patręšti dar 5 kartus tiek. Todėl kolūkio žemdirbių uždavinys — pasiekti, kad kultūros, kurių derlingumas pakyla patręšus jas durpėmis ir būtų patręstos, nes tik- pilni ir kolūkio, ir kolūkiečių aruodai.

R. ŽVIRBLIS

„Ragelių“ kolūkio pirmininkas

STATYBOS AIKŠTELĖSE

„Ragelių“ kolūkio I laukininkystės brigadoje nuo pūdymų nurinkti akmenys panaudojami 500 tonų talpos sandėlio statybai. Dirba statybininkų brigada, vadovaujama A. Kavoliūno.

— Vasarinių kultūrų derlių pilsime į naujo sandėlio aruodus, — sako statybininkai.

L. Vasaris

Agronomas — krovikas

Agronomas kolūkių gamyboje yra didelė figūra — taip apie save galvoja „Lenino keliu“ kolūkio žemės ūkio specialistas Petrulis. Agronomas kolūkiui jokios naudos neduoda — tokia kolūkiečių nuomonė. Skirtingoms nuomonėms reikalingas paaiškinimas.

Laikydamas save retų sugebėjimų žmogumi, Petrulis nusprendė, kad dirbti vien agronomo darbą jis visai lengvai suspėja. Todėl galima susirasti dar kitą darbą. Ir taip jis tapo paruošų — supirkimo punkto kroviku. Darbas apmokamas. O papildomos pajamos plačių užmojų žmogui ne pro šalį. Už jas galima ir vieną kitą „burnelę“ išlenkti (o ją išlenkti Petrulis Kama juose mažai turi varžovų).

Pažiūrėkime, kas darosi kolūkyje tuo metu, kai agronomas dirba antrąjį darbą. Prieš kurį laiką kolūkio šefai — miškų ūkis atvyko į kolūkių padėtį nuimti derlių. Neradę pirmininko, kuris buvo išvykęs su reikalais į Rokiškį, jie pradėjo ieškoti kas jiems parodytų darbą. Teko ieškoti agronomo. Po gero pusdienio su-

rastį jį pavyko. Bet nepaprastai, o tik su milijono įgaliotinio pagalba. Ir čia Petrulis pradėjo atsikalbinėti, kad jam nėra laiko (apie kroviko darbą vis dėl to nutytyje). Šefai grįžo pa niurę — ir kolūkyje mažai padaryta, ir tiesioginis darbas neatliktas.

Tai ne vienintelis faktas. Štai, rugpiučio 8 d. buvo šaukiamas atviras partinės organizacijos susirinkimas, kuriame buvo svarstomas derliaus nuėmimo klausimas. Į jį agronomas atsisakė atvykti teisindamsis, kad reikia būti prie kūlimo darbų. Tuo tarpu, čia jis ne padėjo kolūkiečiams, o tik trukdė dirbti, nes buvo girtas.

Apie agronomo „darbą“ būtų galima daug papasakoti, bet bendram vaizdui apie jį susidaryti užtenka ir tiek.

Neaišku tik viena, kodėl ramiai į tai žiūri kolūkio valdyba ir pirmininkas Strazdauskas. Juk visur yra viena taisyklė — kas nedirba, tam ir atlyginimo nemoka. Reikėtų pagalvoti valdybai ir, gal būt, agronomui palikti tik vienas pareigas — kroviko.

G. Juodelis

FELJETONAS

RIMANTO GRAIBAUS LIGA

Visokių ligų pasitaiko... Vienos jų — lengvai pagydomos, kitos — kiek sunkiau, trečios — nors ir labai rimtos, bet dabartinio medicinos mokslo šviesoje vistiek pagydomos.

O Rimanto Graibus liga — savotiška. Čia bejėgiai gydytojai ir net profesoriai, nleko nepadės ir visas vežimas medikamentų. Jo liga — savotiškas įkvėpimas, kurio išdavoje kasdien gimsta eilinis išgalvotas skundas, šmeižtas ir t. t.

Gyvendamas „Pergalės“ kolūkyje, R. Graibus greit priėjo prie taip vadinamų „bobučių“, kurios, užuot dirbusios, per dieną mala liežuviu įvairias nesąmones. Bet Rimantas ir jas praso ko. Jis ne tik klausėsi įvairių tauškalų, bet juos rūpestingai surašydavo į popieriaus lapą ir... atnešdavo į rajono laikraščio redakciją. Tuo pačiu jis norėjo įamžinti savo vardą kaip didžiausias rajono „žurnalistas“.

Apetitas atstrandą bevalgant. Taip atsitiko ir su Graibumi. Beveik kasdien plaukė į redakciją jo laišukai, bet to jam pasirodė per mažą. R. Graibus įkvėpimas pasiekė aukščiausią laipsnį. Ir tuomet nevykusiai iškeptas „žurnalistas“ ėmė kurti feljetonus.

Kasdien iš jo plunksnos gimdavo naujas „sėdevaras“. Tačiau „produktyvus korespondentas“ susigriebė,

kad jam jau užtenka žurnalistinės garbės. Tuomet jį po „sukurtais“ feljetonais, kuriuose nebuvo nleko, išskyrus žmeižtą dorų žmonių bei kolūkio vadovų adresu ir eilę gramatinių klaidų, pradėjo rašyti savo kalmyną pavardas. Taip gimė kolūkiečio Cibulskio laiškas redakcijai, Meilaus feljetonas.

Kyla klausimas, ko siekė savo „kūryba“ šitas išsijuošęs, atsiprašant, „korespondentas“? Jo tikslas — kitų vardu apšmeižti dorus, teisingus žmones, užsidirbti už tai rublį — neseniai iškilto aikštėn. Dabar, matyt, R. Graibui teks savo kūrybą laikyti stalčiuje, kol ją teigiamai įvertins ateinančios kartos. Bet vargu ar sulauks to „nevykęs rašytojas“! Melagio ir šmeižiko „kūryba“ daugiau nleko neišvys dienos šviesos, o toks R. Graibus elgesys nedaro garbės nei jam, nei Rokiškio I vid mokyklai, kurioje minėtas „feljetonistas“ mokosi.

Vargu ar verta aiškinti R. Graibui, kad tarybinei liaudžiai svetimas dorų žmonių šmeižimas ir kad kiekvienas, kas bando neteisėtai naudotis juo savo asmeniniams tikslams susilaukia griežto atkirtio.

„Žurnalistinė“ R. Graibus karjera baigėsi labai negarbingai. Reikia tikėtis, kad šis feljetonas bus geriausias vaistas nuo jo „ligos“.

Atidaromas naujas muziejaus skyrius

Rokiškio kraštotyros muziejuje įrengtas naujas skyrius — paroda „Rokiškio darbo žmonių kova už Tarybų valdžią“.

Pirmadienį, 18 valandą muziejuje įvyks naujojo skyriaus — parodos atidarymas.

H. Valtonis

Naujais gyvenamaisiais namais puošiasi Kretinga. Tarybų aikštėje statybas — remonto kontora baigia įrengti ir greit perduos eksploatuoti dviem namą. Greta statomas 12 butų namas. Statant šį namą S. Jokubausko brigados mūrininkai V. Pastrazdis, P. Šakinis, A. Mačius kasdien savo užduotį įvykdo po 140—160 procentų.

Nuotraukoje: brigadininkas S. Jokubauskas ir jauniausias brigados mūrininkas A. Pocius.

P. Endriuškos (ELTA) nuotr.

Ką davė Spalio revoliucija valstiečiams

Pažvelgus praeitin, darosi aiškesni tie giliūs valstiečių gyvenimo ir buities pakitimai, kurie įvyko po Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos pergalės.

Kaip gyveno valstiečiai caro Rusijoje?

Valstietija kentė dvigubą — dvarininkų kapitalistų — priespaudą. 30 tūkstančių stambių dvarininkų valdė 70 milijonų dešimtinių žemės. Tiek pat turėjo 10 milijonų valstiečių ūkių. Iš 1000 valstiečių kelmų 65 buvo vargingųjų valstiečių. Rusų kaimas, grobikiško išnaudojimo prislėgtas, vis labiau skurdo ir nyko. Masinis badas, atimantis šimtus tūkstančių žmonių gyvybių, buvo dažnas reiškinys. Didžioji Spalio socialistinė revoliucija,

įtvirtinusi darbininkų klasės diktatūrą išgelbėjo daugiamilijonines darbo valstiečių mases iš skurdo. Valstiečiai iš Tarybų valdžios gavo 150 milijonų dešimtinių dvarininkų, valstybės ir vienuolynų žemių. Valstiečiams neberekėjo mokėti nepakeliamų nuomos mokesčių dvarininkams, neberekėjo daryti žemės pirkimo išlaidų, kurios kasmet sudarė 700 milijonų aukso rublių. Žemė ir jos turtai perėjo valstybės nuosavybėn, tapo visaliaudiniu turtu.

Jau pirmaisiais Tarybų valdžios metais iš pagrindų pasikeitė neturtingiausių valstiečių padėtis. Kaimo mažėjo vargingųjų ir daugėjo vidutiniųjų valstiečių ūkių, vyraujančią padė- tį žemės ūkyje užėmė

vidutinis valstietis. Tarybų valstybė teikė valstiečiams paramą kreditais, sėklomis, mašinomis.

Ir vis dėlto mūsų žemės ūkis buvo atsilikęs. Daugumas valstiečių ūkių buvo mažai pajėgūs ir negalėjo ap rūpinti išaugusius gyventojų poreikius maisto produktais, o pramonė — žaliavomis. Smulkūs individualūs ūkiai negalėjo naudotis priešakine agrotechnika ir mašinomis. Vienintelis išeitis buvo organizuoti kaimo stambius, didelio gamybinio pajėgumo ūkius. Tokie ūkiai galėjo būti arba stambūs kapitalistiniai ūkiai, arba socialistiniai.

Tarybų valdžia negalėjo eiti kapitalizmo restauravimo keliu. Vienintelis darbo valstie-

čiams priimtinas kelias buvo stambių socialistinių ūkių kūrimas.

Lenino nubrėžta socializmo statybos programa numatė kooperuoti žemės ūkį socialistiniais pagrindais. Šalies industrializavimas padėjo ekonominį pagrindą, kuriuo buvo galima iš pagrindų pertvarkyti žemės ūkį, kooperuoti smulkius valstiečių ūkius, kurių 1927 metais buvo apie 25 milijonus.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė daug padėjo valstiečiams organizuojant kolektyvinius ūkius. Valstiečių tarpe buvo atliktas didelis aiškinamasis darbas. Daugelį tūkstančių geriausių savo atstovų darbininkų klasė pasiuntė į kaimą. 1929 metais pagrindinė valstiečių masė tvirtai ir negrįžtamai pasirinko (Nukelta į 4 psl.)

Mums RAŠO

Skjriiaus pirmūnas

Rokiškio tarybinio ūkio Šilakių skjriuje drauge su kitais pluša ir buvęs Karolio Požėlos vardo kolūkio narys Silvestras Jakuntavičius. Tai — žmogus, peržengęs nebe penktos dešimtės metų slenkstį, kaip sakoma, matęs šilto ir šalto. Nepaisydamas senyvo amžiaus jis neatsitraukia nuo gamybos — jį gali sutikti tarpe kitų žemdirbių koks darbas bevyktų.

— Ne, ne tiesa, — pasakytų Silvestras, krestelėjęs galva, — štai kad ir sėjos metu — mašinas valdyti nebe mano amžiui, o sietuvė, užmešta ant aukšto ir rankų mtklumas — žerti grūdus iš kairės ir dešinės — neberetkalingas; piūties metu su daigiu taip pat nepasigirsi, nes jis tinkamas tikrai nesukultūrintoms pievoms „kapoti“ l.

Apie Silvestrą Jakuntavičių darbo draugai atsiliepta kaip apie kuklų, nuoširdų ir sąžiningą darbininką. Kiekvieną jam pavestą darbą jis atlieka laiku ir kruopščiai, vadovaudamasis principu, kad kiekvienas gerai atliktas darbas yra mažytė energijos dalelė, kurių visuma — stiprina tarybinį ūkį, su kiekviena diena žengiantį į priekį.

J. Čeponis

Kolūkiečiai laukia

Prabėgo kelios savaitės, kaip „Lenino keltu“ kolūkio I ir II laukininkystės brigadų nariai nesulaukia naujaujų laikraščių bei laiškų. Priežasties toli ieškoti nereikia — nėra laiškanešio.

Kolūkio laukuose vyksta įtempta kova dėl sėkmingo naujojo derliaus nuėmimo. Kolūkiečiams, dalyvaujantiems gamyboje, nėra tiek laiko, kad galėtų patys atsiimti spaudą. Šiuo klausimu jie kreipėsi pas kolūkio pirmininką Strazdazską, kuris, kaip ir paprastai visuomet, nuramino:

— Netrukus sušauksim valdybos posėdį ir patvirtinsime laiškanešį.

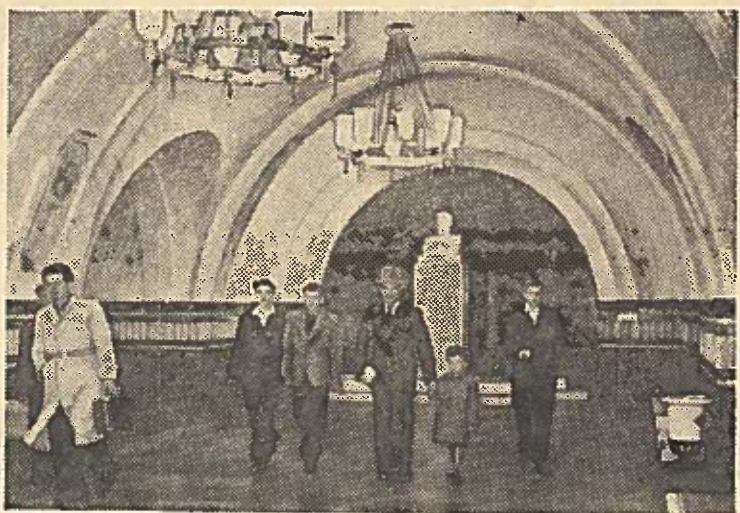
Taip, valdybos posėdis buvo sušauktas, tačiau pirmininko žodžiai, pasakytų kolūkiečiams, kaip vanduo nusirto nuo žasties plunksnų — apie laiškanešį nebuvo ir kalbos.

A. Čiurlytė

M
A
S
K
V
O
S

Nuotraukose: (kairėje) elektromontavimo darbai vienoje iš tunelio stacybų tarp „Frunzės“ ir „Usačiovo“ stotyų; (dešinėje) naujoje „Frunzės“ stotyje. L. Velikžanino (TASS) nuotr.

M
E
T
R
O

TIKRINAME ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMA

Be priežiūros nėra produkcijos

Kai buvo svarstomi nauji įsipareigojimai mėsos ir pieno gamybai padidinti „Nemunėlio“ kolūkio susirinkime pirmininkas Morozovas kalbėjo:

— Pas mus yra visos galimybės išvystyti kiaulienos gamybą. Mes sugebėsime duoti valstybei ne po 18, kaip įsipareigojo kai kurie kiti kolūkiai, bet po 20 centnerių kiaulienos kiekvienam 100 ha arimo.

Toks įsipareigojimas ir buvo kolūkiečių priimtas. Nuo to susirinkimo praėjo daug laiko. Atrodytų, kad kolūkyje turėjo būti padaryta nemažai. Bet taip nėra. Iki šiol nupenėta ir paroduota valstybei tik 6 kiaulės bendro 900 kilogramų svorio. Tai sudaro 1,2 centnerio 100 ha arimo. Kolūkis turi 100 paršelių paskirtų bekoniniam penėjimui, kurie iki naujų metų būtų galima nupenėti ir realizuoti. Panagrėnėkime sąlygas. Tvirtė, kur šerikė dirba D. Sapožnikova, yra laikoma 30 kiaulių, iš jų 6 paršavedės. Tvirtas tokiame kiaulių skaičiui yra permažas. Prie tvarto padaryta užtvara bekonams, bet joje iki kelių purvo ir srutų. Esantieji loviai laisvai pastatyti, todėl jie nuolat užteršiami. Žalutis pašaras dedamas tiesiog ant žemės, jis suminamas į

purvą, nes nėra padaryta lovių arba užtvarelių, kad kiaulės jo negalėtų suminti. Dėl vietos stokos dalis bekonų ir nakties metu būna lauke, o viena paršavedė laikoma sugriuvusiame, be stogo ir lubų tvarto gale. Toks pat vaizdas yra ir antrame tvarte, kur šerikėms dirba Vilienė ir Šeškauskaitė.

Kiaulių laikymo sąlygas būtų galima pagerinti per keleta dienų. Buvo galima praplėsti gardus lauke, padaryti lovius ir t. t. Yra ir kita dar geresnė išeitis. Prieš kurį laiką valdyba numatė įrengti gardus buvusioje arklidėje ir ten patalpinti visas kiaules. Nors fermos vedėjas beveik kasdien primena pirmininkui, kad, girdi, ką gi daryti su kiaulėmis. Bet jį jo žodžius pirmininkas tik numojo ranka, arba atsako: „Sutvarkysime. Dabar nėra kada“. Nėra kada“ ir statybininkų brigadai, vadovaujamai Žilinsko. Dieną reikia žuvauti, o vakare kartu su pirmininku prie butelio naminės žuvį kepti. Rytojaus dieną „pasisaisyti“, žuvauti arba išplauti keleta „kapų“ stogams dengti lentelių ir jas pardavus vėl išgerti.

Blogai yra ir su pašarais. Dabartiniu metu suaugusioms kiaulėms duodama po 2 kilogramus, o bekonams po 1,5 kilogramo kvietinių

miltų ir dobilų atolo. Bet šių miltų kiaulės nenori esti. Kodėl taip yra, gal reikia pakeisti kvietinius miltus avižiniais, nupirkti koncentratų ar ką nors kita daryti? Aple tai nei pirmininkas, nei valdyba net neužsimena, nors jiems tas nuolat sako. Prie fermos anksti pavasarį buvo pasodinta bulvių, bet jos iki šiol nekasamos ir kiaulėms neduodamos.

Fermos darbuotojai nori dirbti, pasiekti geresnius rezultatus, bet jų norai sudūžta kaip stiklas į akmenį atsitrenkę į pirmininko abėjingumą.

O apie kiaulienos gamybą „Nemunėlio“ kolūkyje reikia labai rimtai pagalvoti. Juk nupenėjus ir realizavus turimus bekonus ir pasenusias paršavedes kiekvienam 100 hektarų arimo tebus pagaminta tik po trylika centnerių. O iš kur palmti kitus 7 centnerius? Šiuo klausimu nieko nepadaryta. Su kolūkiečiais nesudarytos kontraktacijos sutartys, neperkami paršeliai.

Iš esamos padėties galima daryti vieną išvadą — be gero šeimininko — nėra gero ūkio. O kaip galima būti geru šeimininku, jei į visuomeninį ūkį yra žiūrima pro butelį degtinės.

A. Saulevičius

Saugokime istorinius paminklus

Apie mūsų tautos praeitį, jos kultūrą, liaudies kovas dėl išsivadavimo, sunkius buržuazijos metus iškalbingiausiai pasakoja šių dienų žmonėms išlikę architektūriniai, archeologiniai, istoriniai — revoliuciniai paminklai. Daug kuo didžiulis turi ir mūsų rajono gyventojai. Pas mus yra virš 50 įvairių istorinių paminklų, primenančių garbingą rajono praeitį.

1918 — 1919 m. m. kuriantis Tarybų val-

džiai Lietuvoje, pirmasis Rokiškio apskrities revoliucinis komitetas buvo įsikūręs ir dirbo prie kultūros namų dešinėje esančiame mūriniame name. Tuo laiku apskrities milicijos būstinė buvo Tarybų aikštės ir Vilniaus gatvės kampe esančiame name. Su lietuvių liaudies revoliucine veikla susijusi istorija 2 namų, esančių Onušio apylinkės Brizgių ir Valiūniškių kaimuose. 1929 — 1934 m. m. čia vykdavo ko-

munistų susirinkimai, buvo spausdinami anti-fašistiniai atsisaukimai, prieš revoliucines šventes siuavamos raudonos vėliavos. Pogrindinė komjaunimo organizacija šapirografu čia spausdino nelegelų laikraštį „Darbininkų mintys“.

Mūsų vyriausybės yra išleistas įstatymas draudžiantis naikinti, perdirbinėti ir reikalaujantis visokeriopai saugoti mūsų liaudžiai brangius istorinius paminklus. Rajono kraštotyros mu-

Vytas Vallionis Iš ciklo „AUDRINGAS PAVASARIS“

Sėdim mes ant pušies išverstos —
Amžių pasaką seka pušynas,
Niekas jos nesupras, nekartos
Tik plačiau subanguos čia krūtinė
Ir svajonėms širdis atvira...
Susimasčius draugužė suvirpa:
— Nei tėvų, nei broliuko nėra
Kaip mirazai sutviskę ištirpo.
Ne, ne sapnas — tikrovė žiauri
Aštriais peiliais į širdį susmigo.
...Vakarienė... visi keturi
Kremtam duoną rugienę, nedygia
Ir bulvienė kaip kvepia skaniai
Pienučiu užlieta ir užtrinta,
Ir taip linksma bebuvu seniai.
Tiktai amtelį šuo priemenėję,
Suskambėję stiklai pirkion krinta,
Šumirgėjęs keistai ant grindų
Žibalinė lemputė ištiško,
Šaltis perpūtė mus, taip gūdu
Laukti „brolių“ ateinant iš miško.
Jau vėlu, ko jiems reikia dabar?
Trepši kojos po kiemą batuotos,
Kažkuo daužo duris bar-bar-bar
O norėtus pradingt, išgaruoti,
Bet prie durų jau šlepsi mama,
Mes vaikiūksčiai į užpečkį lendam
Šūvis — klykteli ji virsdama...
Nebegalim pravirkt išsigandę,
Virpam epušės lapais visi.
Netolies — tėvas kirvį nutvėręs
— Nepraiesi, bandite — krisi
Sociali kraujo žmonos atsigėręs.
Subumbėsio sutrinko kažkas
Tartum kelmą jį kirvis perskėlė...
Šūvis... išskėtė tėvas rankas,
Išsiskleidė širdis trupinėliais —
Ieško mūs batarėjos sviesas,
Išsižioję vamzdžiai automatų
— Žemė greitai priglaus, netiesia
Man tik dešimt dar metų
Žeimenėlis gieznutis pati...
Jau alsuoja šalia, čiūza skrandos
Atsigrėš — surasti, surasti
Ir pašokus į ranką įkandau.
Tartum šunį nuspyrė batų,
Akyse kibirkštėtės sutvisko —
Brolį užmušė automatų...
Netekau šioje žemėje visko.
Nelaukti neprašyti svečiai
Šiitinėjo iš kampo į kampa,
Urgzdami tartum žvėrys šlykščiai
Ir laukan ką nutverdami tempė.
Aš palovy raičiaus gyvate
Man krūtinė išdžiuvo ir lūpos
— Turtas išneštas — puota baigta...
Tik apkurtino šūviai lyg lubos
Nusileido prislėgę mane
Ir vaizdai akyse man ištirpo...
— — — — —
Dar gyvenimas, tu ir daina
Man paliko, — ir vėlei suvirpa.

zietus veda šių paminklų apskaitą, saugo juos nuo sunaikinimo. Muziejus darbuotojams šlaime darbe daug turi padėti patys gyventojai, kolūkių ir įmonių vadovai. Jų pareiga saugoti ir neleisti gadinti bei sunaikinti pastatų, susijusių su komunistų partijos pogrindžio veikla, su partizaniniu judėjimu vokiečių okupacijos metais. Kiekvienas pilietis turi žinoti, kad tirti istorinius bei archeologinius paminklus, daryti kasinėjimus gali tik specialios mokslo darbuotojų grupės, turinčios Lietuvos TSR Mokslų Akademijos leidimą. Ki-

tu atveju bet koks paminklo dalinio sužalojimo arba jo sunaikinimo kaltininkas yra baudžiamas įstatymo numatyta tvarka.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimu kolūkiečiai, įmonės ir įstaigos, kurių teritorijoje yra istoriniai paminklai, įpareigoti saugoti juos nuo gadinimo ir sunaikinimo. Šį nutarimą būtina griežtai vykdyti. Juk istorinių paminklų išsaugojimas yra visų mūsų garbės veikalas.

K. MAKUŠKA
Kraštotyros muziejaus darbuotojas

Kā davē Spalio revolūcija valstiečiams

(Atkelta iz 2 psl.)

kolūkinj keltā. Buožū klasē buvo likviduota.

1937 metais kolektyvizacija mūsū šalyje buvo užbaigta. Kolūkius susijungē 93 procentai visū valstiečū ūkiū. Tais metais šalis vien iš kolūkiū gavo daugiau kaip 1.700 milijonū pūdū prekīnū grūdū, t. y. 400 milijonū pūdū daugiau, negu buvo gauta 1913 metais iš viso Rusijas zemēs ūkio.

Didžiulē kolūkinēs santvarkos jēga ypatingai pasīrēskē Tēvynēs karo metais. Nōrs svarbiausi grūdū rajonai buvo priēšo rankosē, kolūkiāi ir tarybināi ūkiāi be pertrūkio ap-rūpīndavo frontā ir už-nugarj maisto produk-

tais, o pramonē — žaliavomis.

Karas zemēs ūkiui padarē milžiniškū nuostolū. Fašistai sugriovē ir išgrobstē 98 tūkstančius kolūkiū, 1.876 tarybīnīus ūkius, 2.890 mašinū-traktorū stočū. Ir vis dēlto per trumpā laikā zemēs ūkis buvo atstatytas. Tuo pačū kolūkinē santvarka dar kartā pademonstravo savo nenugalimā jēgā ir gyvybingumā.

Sutinkamai su Lenino priesakais, mūsū šalyje buvo sukurtas stambus mechanizotas zemēs ūkis. Tēvynēs pramonē davē kaimo darbo žmonēs naujaisū mašinū. Vien tik pēnai j kaimā išsiūsta 248 tūkstančiai traktorū (skaičiuojant

penkiolīkājēgtais), 114 tūkstančū sunkvežimīū, 56 tūkstančiai grūdū kombainū. Galima prīmīti, kad 1916 m. mechanīnū variklū galīngumas sudarē tik 0,8 procento visos zemēs ūkio energetikos, o 1955 metais — 93,8 procento.

Nauji socialistīnāi santykiai kaimē, zemēs ūkio aprūpīnīmas modernā tehnika, atvērē plačias galīmybes zemēs ūkio gamybai augti.

Komunistū partija ir Tarybinē vyriausybē daro viskā, kad zemēs ūkis nuolat kiltū. Vykdanī istorīnīus TSKP CK rugsējo (1953 m.) ir sausio (1955 m.) Plenumū ir partijas XX suvažiavīmo nutarīmus

pasiekta žymlū laimėjimū vystant daugēj zemēs ūkio gamybos šakū. Pēnai supīlta j valstybēs arodus vienu milijardu su viršum pūdū grūdū daugiau, negu 1955 metais. Šis laimėjimas buvo iškovotas įsīsavīnus plēšīnū ir dirvonū zemēs.

Buvo pakeltos valstybinēs paruošū ir supīrkīmo kainos zemēs ūkio produktams. Tai paskatīno zemēs ūkio ir gyvulinīkystēs produkcījos gamybos augīmā ir žymīai pakēlē kolūkiečū pajamas. Lyginant su 1955 m., jos išaugo maždaug 20 procentū.

Didžiulē valstiečū, kaip ir visos tarybinēs liaudies, pergalē yra milžiniškas darbo žmoniū kultūrīno lygio kīlimas. Ne paslaptis, kad

iki Spalio revolūcijas apie 80 procentū gyventojū, daugiausia valstiečiai, buvo beraščiai. Didelē kultūrīnē revolūcija Tarybū Sąjungoje panaikīno neraštingumā. Knyga, laikraštis, žurnalas, kinas, radijas, daugelyje vietū ir televizija, yra įprastas kolūkinio kaimo reiškinys.

Žinoma, mes turīme daug dar neišsprētū uždavinū, bet esmē yra ta, kad mūsū valstybē stiprēja, o darbo žmoniū gerovē nuolat kyla. Tarybinē kolūkiū valstietija mato tai ir negaili jēgū, kad kartu su darbinīkū klase didīnū mylīmos Tēvynēs galij ir jos turtus, kad aktyviai kovotū už komunizmo pastatymā mūsū šalyje.

K. Tolstovas

IVAIRENYBĖS

Sunkiausias žmogus sveria 508 kg

Robertui Igui iš Hanibalo (JAV) miesto 30 metų, bet jis, kaip praneša jugoslavū laikraštis „Politika“, jau įžymybė, nes yra pats sunkiausias žmogus pasaulyje. Jo svoris — 503 kilogramai, ūgis — 290 centimetrų.

Robertas Igas negali savistoviai judėti ir paprastai praleidžia visą savo laiką lovoje. Bet neseniai jis buvo priverstas iškristi į Niujorką pasirodyti televizijos žiūrovams. Uždavinys buvo nelengvas. Keliant Iga į lėktuvą, buvo panaudotas hidraulinis keltuvas. Pakelīui jį aptarnavo transporto darbinīkū brigada.

Superdangoraižis

Amerikiečių architektas Frankas Loidas Raitas pasiūlė superdangoraižio projektą. Šio milžiniško pastato aukštis turėtų siekti 500 metrų. Tokį namą-gigantą numatoma pastatyti Čikagos mieste Mičigano ežero pakrantėje. Raitui jau pavyko gauti kai kurių įtakingū miesto asmenū sutikimą statyti dangoraižį. Naujas Raito dangoraižis bus administracinis pastatas, kuriame galės dirbti 100 tūkstančių tarnautojų.

Reikia prīmīti, kad šiuo metu pats aukščiausias pastatas pasaulyje yra Niujorko dangoraižis Empajer Steitis Bilding, kuris turi 440 metrū aukščio ir „tik“ 102 aukštus.

Malonus prašymas

Nedaug kam VFR buvo žinoma Ruta Can. Tačiau, kai ši juodaplaukė išskvietė j futbolo aikštē „BSV-92“ ir „Junion-08“ futbolīnīkus, visas stadionas tik ir kartojo jos pavardę. O futbolīnīkai, naudodamiesi teisėjavimo naujove, dažnai ginčydavosi su jaunąja teisėja, bet trisdešimt penktoje minutėje Can švilpukas sustabdē žaidimą, ir mergina, didžiausiai visū nuostabai, pašalino aikštēs geriausiā „Junion“ žaidėją. Rankos griežtā judesij palydėjo tyliai ištarti žodžiai:

— Maldauju jus, apleiskite aikštę...

Ir nubaustasis, nē žodžio netardamas, nuleidęs galvą, išėjo iš aikštēs.

Daugiau su teisėju niekas nesiginčijo.

Redaktorius A. STAŠYS

LTSR Aukščiausias Teismas skelbia, kad pil. Murnikova Elena Filipovna, gyv. Rokiškio m. K. Požalos g-vė Nr. 1, iškėlė ištuokos bylą Murnikovui Amosijui Dovydo.

Byla bus žiūrima LTSR Aukščiausiajame Teisme.

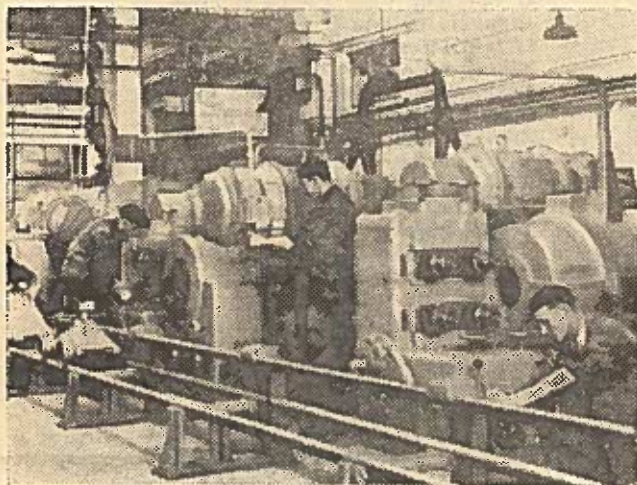
Rokiškio grūdū-duonos produktū punktas siūnia darbinīkus su šeimomis nuolatīniam gyvenimui j Kazachstano srītį, darbu grūdū priēmimo punktuose išvykstantiems apmokamos visos persikēlimo išlaidos, o taip pat vienkartinē 600 rb pašalpa.

Kreiptis šiuo adresu: Rokiškio geležinkelio stotis, grūdū-duonos produktū punktas.

Direktorius

LIAUDIES DEMOKRATIJOS ŠALYSE

Naujos staklės

RUMUNIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Arado staklių gamykloje pradēta serijinė naujū tekīnimo staklīū gamyba. Staklīū ilgis 18 metrū — svoris 12 tonū.

Nuotraukoje: staklīū gamyklos ceche.

Rumunijos telegrafo agentūros nuotrauka.

Plečiasi racionalizatorinis judėjimas

Čekoslovakijos Respublikos žemēs ūkio darbuotojų tarpe plečiasi racionalizatorinis judėjimas.

Neseniai Suchdalo (Pragos sritis) valstybinio ūkio dirbtuviū vedējas František Franc pasiūlė prie paprasto kultūvatoriaus, turinčio septynis noragėlius, prijungti dar šešis. Prie kiekvieno noragėlio pritvirtintas „sparnelis“ neduoda kultūvatoriui užsikimšti žemē.

Dabar traktorīnīkas, dirbant su patobulintu kultūvatoriumi, įdirba daugiau 20 ha cukrīnīū runkelīū per dieną.

Nuotraukoje: racionalizatorius František Franc (dešīnėje) ir traktorīnīkas Jozef Janoček apžiūri noragėlį su pritvirtintu „sparneliu“.

V. Lomozos (Čekoslovakijos telegrafo agentūros) nuotr.

Trumpai

● Rugplūčio 8 d. j Lenkijos vidaus reikalū ministerijos valstybēs saugumo organus atvykęs Michailas Pšibyla pareiškē, kad jis pasiūstas Amerikos žvalgybos j Lenkijā šnipinėjimo tikslu. Pšibyla kreipēs j Lenkijos valdžią, prašydamas leisti jam pasīlkti tēvynėje. Jo prašymas patenkintas.

● Rugplūčio 7 d. rytā Kinijos Liaudies išsivadavimo armijos kranto artilerija pašovė vienā dviejū čankaišīnīū kanonierīū, mėginusių užgrobti laivū vilkstīnē prie Fucziano provincijos pakrantēs.

MEDŽIOTOJO KAMPĖLIS

Pas mus medžioklė — sportas

Atmintyje gerai išsiliko vienas vaizdas. Buvo pirmoji medžioklės sezono diena. Prie nedidelio ežerėlio, apaugusio tankia ajerū siena, sutikau pagyvenusį, jau gerokai žilstelėjusį medžiotoją. Prie jo diržo jau kaboję keturios nušautos antys. Aš dar neturėjau nė vienos ir prisipažīnsiu, kad paēmē pavydas žiūrīnt j puikū pirmosios medžioklės dienos laimikį. Įsišnekėjome. Laimingas išaulys man papasakojo, kad šiame ežerūke tebuvo viena ančū šeimyna — šešios štukos. Keturias jau jis paklo-

jęs, o dvi išskrido ir nebegrįžta.

— Bet nieko, — pareiškē man senukas. — Nužiūrėjau jau gerā vietelē ir iki vakaro sėdėsiu, bet likusias vis vien paimsiu!

Nieko tuomet aš jam nesakiau, bet kažkaip staiga ir pavydas dingo, ir pasidarē kažko nesmagu: supratau, jog prieš mane ne medžiotojas, bet pramonīnīkas, pelno ieškotojas. Iki jo atsīlikusios sąmonēs dar nedaėjo mintis, kad pas mus medžioklė — sportas, kad joje reikia ieškoti ne pelno, bet poilsio po atliktos visuomenīškai naudingo darbo.

Naujos taisyklės medžioklėje

Tuo metu, kai po žaliuojančius rugius laskėtē dar visai nedideli kiškučiai, o lapē prie olos mokē savo vaikus ieškoti grobio, medžiotojų draugijoje vyko trgi didelis darbas — kiekvienam šios draugijos nariui reikėjo išlaikyti technīmumo egzaminus. Darbinīkai, kolūkiečiai, tarnautojai, medžiotojai su dideliu skaitē įvairiasia literatūrā, nagrinėjo mūsū miškū gyventojū papročius. Be abejo, prie egzaminū komisijos stalo

ne visiems pasisekē. Tiems, kurie neturi elementariausū medžioklēs ūkio žīnū, atimta teisē užsiimnėti šia sporto šaka. Jie negavo naujū nario bilietū ir šiū metų sezone negalēs medžioti. Lietuvos TSR Ministrū Taryba išleido nutarīmā medžioklīnū šautuvū apskaitos reikalui. Iki birželio mėnesio pabaigos visi piliečiai, turintieji medžioklīnū šautuvus, privalėjo juos užregistruoti. Mūsū rajone, palyginti, šautuvū registracija praėjo gerai, bet, vis dēlto, dar yra faktū, kad liko ir neregistruotū šautuvū. Pagal aukščiaū minētā vyriausybės nutarīmā tokie šautuvū savīnīkai bus baudžiami.

Prasideda naujasis medžioklēs sezonas. Svarbiausias visū gamtos mylētōjū uždavinys, nedaleisti nė vieno medžioklēs pažeidimo fakto.

Sportinės sėkmēs, draugai medžiotojai!

Z. Lapinskas

Didžiulis Indijos meno parodos pasisekimas

Jau daugiau kaip du mėnesiai Tarybū Lietuvos sostinėje atidžiai indū meno paroda. Ja visā laikā labai domisi Vilniaus darbo žmonēs.

Indū meistrū kūrīnū parodā jau aplankē beveik 20 tūkstančū žmoniū. Paroda labai do-

misi ir Lietuvos sostinės svečiai. Tai rodo dalybē įrašū atsīliepimū knygoje lietuvīū, rusū, lenkū, ukrainiečū, armėnū, baltarusīū ir kitomis kalbomis.

— Mus džiugina Indijos meistrū menas! — įrašē knygoje grupē Panevėžio rajono mokytojų.

— Nuostabu, puiku, stebuklinga! Stovė Indijos liaudžiai — rašo inžinierius S. N. Jakorenko,

Parodā aukštai įvertino Lietuvos meno veikėjai. Dailīnīkē Irena Trečiokaitē - Žebenkienē, aplankīusi parodā pasakē:

— Kiekvienas In-

dijos meistrū rankomis padarytas daiktas yra savotiškai įdomus. Stebinū ne tik karinių pobūdīs, bet ir nepakartojamas šiū meno šedevra atlikimo meistrīskumas. Jie gerai supažīndina su senovine indū kultūra,

(ELTA)